

порівняння), 3-11 групи – вводили досліджувані речовини – похідні 1,2,4-триазолу. Сполуки вводили в дозі 1 /10 від ЛД50. Отримані результати. В ході експерименту було виявлено, що похідні 1,2,4-триазолу проявляли антигіпоксичну активність в тій чи іншій мірі виразності. Найбільш виражену антигіпоксичну активність по відношенню до контролю проявляли речовини ПК-297 та ВК-32 (показник тривалості життя вище на 35,91% та 30,72% відповідно). Варто відзначити, що препарат порівняння мексидол збільшував тривалість життя на 21,05% по відношенню до контрольної групи. Висновки. Проведені дослідження довели перспективність класу похідних 1,2,4-триазолу, як високоефективних та малотоксичних речовин з антигіпоксичною активністю. Найбільш активними виявилися речовини ПК-297 та ВК-32, які перевершували препарат порівняння та були рекомендовані до подальших поглиблених фармакологічних досліджень.

УДК: 611.36.018.08:616.36-091.8-053.13:[616-097.1+615.357]-092.9
**ДИНАМІКА ВІДНОСНОЇ ПЛОЩІ СТРУКТУР ПЕЧІНКИ ЩУРІВ ДО 3
МІСЯЦЯ ПІСЛЯНАТАЛЬНОГО ЖИТТЯ В НОРМІ ТА ПІСЛЯ
ВНУТРІШНЬОУТРОБНОЇ ДІЇ ГЛЮКОКОРТИКОЇДІВ**

Богданов П.В., Волошин М.А., Вовченко М.Б., Захарцова Л.Б.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Вступ. Одним з суперечливих питань сучасної акушерської практики є питання використання глюкокортикоїдів під час вагітності, адже в літературі зустрічаються дані про негативний їх вплив на розвиток та здоров'я майбутньої дитини. В попередніх дослідженнях було встановлено вплив глюкокортикоїдів на формування сполучної тканини печінки новонароджених [Волошин М.А., Богданов П.В., 2016р.]. Мета дослідження встановити особливості динаміки відносної площі структур печінки щурів в пізньому післянатальному періоді після антенатальної дії глюкокортикоїдів. Матеріали та методи. В роботі досліджено печінки 54 білих лабораторних щурів. Всі тварини було поділено на три групи: перша група – інтактні тварини, друга група – контрольна (тварини, котрим на 18 добу датованої вагітності шляхом лапаротомії чрезматково, чрезоболонково введено фізіологічний розчин підшкірно в між лопаткову ділянку в кількості 0.05мл). Третя група – експериментальні тварини, котрим на 18 добу датованої вагітності шляхом лапаротомії чрезматково, чрезоболонково введено розчин Дексаметазону підшкірно в між

лопаткову ділянку в кількості 0.05мл, розведення 1:40. Тварини виводились з експерименту на 30, 60 та 90 добу життя. Морфометричні вимірювання проводили за допомогою модифікованої окулярної сітки. В серійних гістологічних зрізах підраховувалась відносна площа структур печінки. Отримані результати оброблялись статистичними методами. Отримані результати: В печінці експериментальної групи тварин встановлено збільшення відносної площі сполучної тканини кількість якої на 60 добу має статистично значимі відмінності у порівнянні з контрольною групою ($1.3\% \pm 0.03$ – в інтактній групі, та $3.9\% \pm 0.03$ – в експериментальній групі). Одночасно в експериментальній групі тварин через місяць після народження з 30 по 60 добу встановлена тенденція до збільшення відносної площі синусоїдних капілярів та центральних вен, яка нівелюється до 90 доби післянатального життя. На 30 добу відмічається незначне зменшення відносної площі, що займають міжчасткові жовчні протоки та міжчасткові артерії. Цей показник приходить до норми на 90 добу життя. Висновки: отже антенатальне введення глюкокортикоїдів викликає в печінці довготривалі зміни, що проявляються в збільшенні сполучної тканини та розширенні синусоїдних капілярів і центральних вен, які нівелюються тільки в кінці третього місяця після народження.

УДК: 615.1.015.154

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ 3-ПРОПІЛОКСИ-1,4-ДИГІДРО-3Н-1,4-БЕНЗДІАЗЕПІН-2-ОНУ НА МОДЕЛЯХ СУДОМНИХ НАПАДІВ, ВИКЛИКАНИХ ПІКРОТОКСИНОМ, КОРАЗОЛОМ ТА СТРИХНІНОМ

Валіводзь І.П., Ларіонов В.Б.

Фізико-хімічний інститут ім. О.В. Богатського НАН України, м. Одеса

Вступ. Синтезований у відділі медичної хімії Фізико-хімічного інституту ім. О. В. Богатського НАН України під керівництвом академіка НАН України С.А. Андронаті 7-бром-5-(о-хлорфеніл)-3-пропилокси-1,4-дигідро-3Н-1,4-бенздіазепін-2-он (пропоксазепам) продемонстрував високу аналгетичну активність (більшій мірі гальмував нейропатичну біль ніж вісцеральну) за результатами фармакологічного скринінгу, та розглядається як один з перспективних можливих лікарських засобів, при цьому доцільним є вивчення його протусудомних властивостей. Мета дослідження: визначення протусудомної дії пропоксазепаму по антагонізму з пікротоксином, стрихніном та коразолом на моделі «гострого» експерименту з інтенсивною хімічною стимуляцією. Матеріали та